

Socialt udsatte!

Sådan siges oftere og oftere som er det en gruppe af befolkningen, men nej der er socialt udsatte i alle befolkningens grupper, og ikke før at det anerkendes kan der sættes ind på den brede front som er nødvendigt, hvis man overhovedet er interesseret i at afhjælpe de stakkels mennesker det drejer sig om. Okay der bevilges med store armbevægelser en sum penge til at afhjælpe udsattes problemer, hvis den enkelte ellers er villig til at forsøge at indgå i et samfund der har udsat dem, eller gjort dem til udsatte. Skulle vi som samfund ikke ofre kræfter på ikke at skabe socialt udsatte mennesker ved f.eks. at acceptere i større omfang at det er ikke alle der har behov der kan opfyldes inden for flertallets bredt afgrænset råderum.

Ved at dække denne del af befolkningens muligheder for at få deres behov tilfredsstillet kunne det måske tænkes at færre mennesker ryger ud i håbløshed og opgivelse, det er med andre ord ikke nok at opstille et hav af muligheder for et menneske, det skal også gøres rigtigt at have ønsker for sit liv som ikke står på et tilfældigt stykke papir. Dette er måske nogle "mærkelige" tanker jeg gør mig, men så ved jeg til gengæld et sted hvor man først giver nogle mennesker al mulig hjælp til at rejse sig og blive tilfredse med sig selv, for derefter at spænde ben for dem og sende dem tilbage til der hvor de var før.

Jeg har efter 30 års misbrug (hovedsageligt heroin som jeg blandede med mest muligt andet misbrug) været i behandling i 14 mdr. på Syd Gården i Haderslev, og er nu i halvvejshus i Thisted. Under min behandling har jeg rigtig mange gange mødt mennesker som under deres behandling er blevet opmærksomme på at det var en nødvendighed for dem for at komme til at få et meningsfuldt liv uden misbrug, at opbygge et nyt netværk i en anden by, og de har i god tid i samarbejde med deres terapeut søgt om at afslutte deres behandling med ophold i halvvejshus (social kravlegård), fordi værken de selv eller deres terapeut mente at de var i stand til at gå direkte ud i samfundet og fungere uden at ryge tilbage i misbrug. For det første er det næsten normalt først at få besked om bevillingen inden for de sidste 8-10 dage, og er dermed selv i en ret kaotisk situation med sig selv, men har heller ikke mulighed for at fortælle sin fam. og andre nærtstående om hvordan situationen er fremover, og så har jeg oplevet at en del har fået afslag i sidste øjeblik. uden at jeg har ført statistik over det er næsten alle disse mennesker røget lige tilbage i deres gamle mønster med misbrug, og det værdsste ved de fleste afslag er at de gives ud fra en økonomisk vurdering og ikke en menneskelig. På sådan et afslag opnås det ikke kun at en ryger tilbage i misbrug, men der er ofte også en splittet fam. som ikke bliver samlet men endnu mere splittet end før. Håber i har ofret tid på at læse dette da samtlige ord er alvorligt ment, og jeg vil håbe at i vil flette mine betragtninger og arfaringer ind i jeres fremtidige arbejde.

Kammeratlige tanker og hilsner

Hans Lyngbæk Larsson
*Pt. solbakkevej 11
7700 Thisted*